

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 1.2.2008
KOM(2008) 46 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA
KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

Mot ett gemensamt miljöinformationssystem (SEIS)

{SEK(2008) 111}

{SEK(2008) 112}

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA
KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

Mot ett gemensamt miljöinformationssystem (SEIS)

(Text av betydelse för EES)

1. INLEDNING

I det här meddelandet fastställs en strategi för att modernisera och förenkla insamlingen, utbytet och användningen av de data och den information som krävs för utformningen och genomförandet av miljöpolitiken. Strategin innebär att dagens, i huvudsak centraliserade, system för rapportering successivt ska ersättas av system som bygger på åtkomst, gemensam tillgång och kompatibilitet. Det övergripande syftet är att bibehålla och förbättra kvaliteten på och tillgången till den information som krävs för miljöpolitiken. Tanken är att skapa bättre lagstiftning och minimera det administrativa arbetet.

För det första föreslås ett antal principer som ska ligga till grund för den framtida organisationen av insamling, utbyte och användning av miljödata och miljöinformation. Ett viktigt led i genomförandet av denna strategi är att modernisera sättet att tillhandahålla information enligt kraven i olika rättsakter på miljöområdet. Därför kommer man under 2008 att lägga fram förslag om lagstiftning, som förmodligen kommer att ha formen av en ändring av det nuvarande direktivet 91/692/EG om standardiserad rapportering.

En sådan ändring ger också en omedelbar möjlighet att upphäva ett begränsat antal föråldrade rapporteringskrav. Den kommer också att medföra ytterligare förenkling och modernisering enligt följande:

- Den kommer att främja ytterligare förenkling av informationskraven i tematisk miljölagstiftning genom att ge konsekvens och en uppdaterad övergripande ram.
- Den kommer förmodligen att främja en liknande utveckling när det gäller internationella konventioner, som enligt olika beräkningar ger upphov till omkring 70 % av de miljörapporteringskrav som gäller för EU:s medlemsstater.
- Den kommer att främja förbättringar när det gäller sättet att organisera insamlingen och utbytet av data inom medlemsstaterna.

I meddelandet beskrivs också andra kompletterande åtgärder som ska vidtas på europeisk, nationell och lokal nivå och som krävs för genomförandet av de principer som anges nedan.

2. PRINCIPERNA BAKOM DET GEMENSAMMA MILJÖINFORMATIONSSYSTEMET

Det gemensamma miljöinformationssystemet (SEIS) ska bygga på följande principer:

- Informationen bör hanteras så nära som källan som möjligt.
- Informationen bör samlas in en enda gång och sedan förmedlas till andra för många olika syften.
- Det bör vara enkelt för myndigheter att få tillgång till informationen så att de lätt kan fullgöra sina lagstadgade rapporteringsskyldigheter.
- Det bör vara enkelt för slutanvändarna att få tillgång till informationen, vilket i synnerhet gäller för myndigheter på alla nivåer från lokal till europeisk nivå. Dessa måste snabbt kunna bedöma miljösituationen och strategiernas genomslagskraft och utarbeta ny politik.
- Informationen bör också vara lätt åtkomlig så att slutanvändarna, både myndigheter och medborgare, kan göra jämförelser på rätt geografisk nivå (t.ex. länder, städer och avrinningsområden) och på ett meningsfullt sätt delta i arbetet med att utveckla och genomföra miljöpolitiken.
- Allmänheten bör ha full tillgång till informationen, med vederbörlig hänsyn till lämplig aggregeringsnivå och tillämpliga inskränkningar på grund av konfidentialitet. Informationen bör finnas tillgänglig på nationell nivå och på relevanta nationella språk.
- Utbyte och bearbetning av information bör främjas genom gemensamma öppna källkodsprogram.

Dessa principer grundas på flera studier och expertutlåtanden under flera års tid. De har utformats för att säkerställa att miljöinformationen organiseras så effektivt som möjligt och framför allt att de medel som i dag avsätts för övervakning och annan informationsinsamling ger största möjliga resultat i form av utnyttjande av de data som tas fram. Principerna bygger på konstaterandet att det finns stora mängder data som samlas in av myndigheter i hela EU (både på lokal, regional, nationell och europeisk nivå), men att dessa data inte alltid används effektivt. Det kan bero på att det inte är allmänt känt att dessa data existerar eller att det finns olika rättsliga, finansiella, tekniska eller formella hinder.

3. VARFÖR BEHÖVS SEIS?

Sjätte miljöhandlingsprogrammet bekräftade att tillförlitlig information om miljön och om viktiga trender, påfrestningar och förändringskrafter på miljöområdet behövs för utvecklingen och genomförandet av en effektiv politik, samt rent allmänt för ökat inflytande för medborgarna. Miljön är en kollektiv nytta som tillhör alla, och därför är det även viktigt att denna information får bred spridning och är lättåtkomlig.

Europa har en lång historia av gemensam tillgång till miljöinformation. Miljöinformationssystem har med goda resultat använts för att underlätta medlemsstaternas rapportering om gemenskapens miljölagstiftning och på senare tid för att främja olika indikatorprocesser som införts av EU och medlemsstaterna till följd av politiken. I dag står vi dock inför nya utmaningar kopplade till sjätte miljöhandlingsprogrammets prioriteringar. Det rör sig framför allt om anpassning till klimatförändringar, stopp för förlusten av biologisk mångfald och hushållning med naturresurser. Därför måste vi utnyttja befintlig information ännu mer effektivt. Senare tids erfarenheter av skogsbränder, översvämningar och torka visar behovet av miljöinformation som snabbt och enkelt kan göras tillgänglig.

Vid sidan av de nya utmaningarna finns det också nya möjligheter. Framför allt gör tekniken det nu möjligt att tillhandahålla data i realtid, vilket möjliggör omedelbara beslut som ibland kan rädda liv. Om vissa tekniska krav uppfylls (t.ex. vad gäller en harmonisering av format och kompatibla datasystem) kan data i allt högre grad kombineras så att de kan ligga till grund för den typ av integrerade analyser som krävs för en fungerande politik.

4. OZONNÄTET: ETT EXEMPEL PÅ VAD SOM KAN GÖRAS

År 2006 sände 22 länder regelbundet ozonvärden i realtid till Europeiska miljöbyrån, medan fem andra höll på med förberedelser för att delta projektet. Det första resultatet från webbprojektet om ozon kom i juli 2006 när en pilotversion offentliggjordes på miljöbyråns webbplats. Tillhandahållandet av data ökade stegvis fram till slutet på sommaren, då omkring 700 mätstationer i hela Europa förmedlade data till ozonwebbplatsen, i näst intill realtid.

Webbplatsen ger dataleverantörer, luftkvalitetsexperter och EU-medborgare en överblick över situationen på europeisk nivå och möjlighet att följa hur luftkvaliteten förändras i enskilda områden. Den ger också användarna information om lokala luftkvalitetswebbplatser genom länkar till nationella och regionala ozonwebbplatser. Det här underlättar jämförelser av luftkvalitetsvillkoren över nationella och regionala gränser.

På miljöbyråns ozonwebbplats kan allmänheten se uppmätta ozonnivåer presenterade på ett kartgränssnitt och få bakgrundsinformation om mer allmänna luftkvalitetseffekter. Informationen på webbplatsen är i många fall endast två timmar gammal. Om fullständig EU-täckning uppnås skulle systemet kunna användas för förmedling av information om sommarrapporteringen av ozon till kommissionen. Miljöbyrån planerar att utöka webbplatsen till andra förorenande ämnen, men en förutsättning för att det ska fungera är att alla medlemsstater deltar. I färdigt skick skulle systemet kunna förmedla information till medborgarna, tillhandahålla sådana data som forskare behöver, samt redovisa miljöinformation för miljöbyrån och uppgifter om efterlevnaden för kommissionen.

Ozonwebbplatsen utgör ett aktuellt exempel från verkligheten på den typ av tjänster som ett öppet, gemensamt miljöinformationssystem kommer att möjliggöra. Därmed visar den att SEIS-konceptet fungerar. Webbplatsen omfattar dock bara ett enda förorenande ämne. Arbetssättet måste generaliseras till betydligt mer omfattande miljörelevant information för att bidra till de integrerade analyser som behövs för att klara 2000-talets utmaningar.

5. VILKA FÖRDELAR KAN SEIS GE?

5.1. Förenkling och effektivitet

Ett politiskt åtagande grundat på de principer som anges ovan medför inte bara rena förenklingsvinster. Det tillhandahåller också den begreppsmässiga ram som krävs för att förenkla de nuvarande rapporterings- och övervakningsskyldigheterna.

Såsom anges i inledningen är det centralt för genomförandet av SEIS att man moderniserar den lagstiftning som fastställer sättet att förmedla den information som krävs enligt gemenskapens miljölagstiftning. Om rapporteringen i pappersform avskaffas blir förfarandena för att förmedla information enklare, mer flexibla och effektivare.

Som redan nämnts i inledningen kommer ett sådant förslag, kombinerat med ett åtagande om att följa SEIS-principerna, också att leda till ytterligare förenklingsvinster vad gäller i) innehållet i den tematiska miljölagstiftningens informationskrav, ii) innehållet i och förfarandet för rapportering på internationell nivå, och (iii) effektivare organisation av datainsamlingen i medlemsstaterna.

SEIS kommer att främja en effektivare användning av tillgängliga data och därigenom främja större enhetlighet och bättre prioritering för de informationskrav som i dag anges i tematisk miljölagstiftning. Det här kommer förmodligen att ha effekter som sprider sig till de internationella konventioner som ger upphov till en stor del av de rapporteringskrav som gäller för nationella förvaltningar, varav många i stort sett har samma geografiska täckning som EU. När det gäller kostnader visar analysen att några av de största besparingarna kan göras genom en effektiviserad datainsamling i medlemsstaterna. En ökad harmonisering och ett fastställande av prioriteringar för den övervakningsverksamhet som organiseras på nationell och regional nivå kommer förmodligen att ha särskilt stora effekter när det gäller att förbättra kostnadseffektiviteten för de nuvarande investeringarna.

5.2. Bättre lagstiftning, bättre politik

Förenkling är en viktig del av strategin för bättre lagstiftning, men bättre lagstiftning – och bättre politik i största allmänhet – är beroende av relevant och snabb information av hög kvalitet. När de administrativa bördorna minskas måste det ske på ett sådant sätt att det faktiskt förbättrar – och inte försämrar – kvaliteten på politik och lagstiftning.

Ett politiskt åtagande kring de principer som anges ovan kommer att bidra till detta genom att möjliggöra ett effektivt utnyttjande av tillgängliga data. Miljödata och miljöinformation kan potentiellt användas av många olika aktörer för många olika syften, och därför tror man att förbättrade mekanismer för insamling, utbyte och användning av data kan öka användningen av miljörelevanta data betydligt och samtidigt minska kostnaderna för användarna avsevärt. Detta kommer att öka miljöpolitikens effektivitet över hela linjen, inbegripet exempelvis anpassning till klimatförändringar, skydd av biologisk mångfald, förvaltning av vattenresurser samt förebyggande och hantering av miljökriser som översvämningar och skogsbränder.

5.3. Ökat inflytande åt medborgarna

Vid sidan av de positiva effekterna i form av administrativ förenkling och bättre lagstiftning kommer ett åtagande enligt de principer som fastställs ovan också att bidra till att öka de europeiska medborgarnas inflytande, genom att ge dem tillgång till relevant information så fort de behöver det, vilket ger dem möjlighet att fatta väl underbyggda beslut om miljön, vidta lämpliga åtgärder i nödsituationer och påverka den offentliga politiken. Förmedling av användbar information som allmänheten behöver – presenterad på det egna språket – kommer också att bidra till att åter engagera medborgarna i EU-projektet.

6. VAD KOMMER SEIS ATT KOSTA?

När man bedömer kostnaderna för genomförandet av SEIS-principerna måste man beakta att många relevanta verksamheter redan pågår och att den största utmaningen – och själva anledningen till att det krävs ett mer formellt politiskt åtagande om dessa principer – är att se till att dessa verksamheter anpassas till varandra på ett mer effektivt sätt. Några av de viktigaste verksamheterna på europeisk och nationell nivå sammanfattas i avsnitt 7.

En del ytterligare investeringar kommer antagligen att krävas för att uppnå ett fullständigt genomförande av de SEIS-principer som anges i avsnitt 2. Nedan följer en sammanfattning.

- De insatser som pågår för att genomföra Inspiredirektivet kommer att kräva ökad politisk och administrativ uppmärksamhet, och de medel som behövs måste avsättas på både europeisk och nationell nivå.
- Statliga och andra institutioner som deltar i insamlingen och bearbetningen av miljörelevanta data måste se över – och i en del fall förändra – sina organisationer och affärsmodeller så att de befintliga systemen blir kompatibla och kopplas till ett integrerat ”system av system”.
- EU:s institutioner och organ måste fortsätta eller stärka sina insatser för att uppdatera kraven i lagstiftningen och göra dem mer enhetliga, och samtidigt se till att befintliga rapporteringssystem (varav de flesta i dag har en centraliserad uppläggning) utformas eller anpassas så att de blir kompatibla med ett distribuerat nät som blir allt mer interoperabelt.
- Ytterligare investeringar kommer att behövas för att ta fram nya data som i dag inte samlas in, men som man anser nödvändiga för politiken, eller för en eventuell harmonisering av övervaknings- och datasystemen. Dessa investeringar kommer dock att uppvägas av att en bättre prioritering ska göras av datakraven och av att föråldrade skyldigheter upphävs.

7. PÅGÅENDE ANSTRÄNGNINGAR FÖR ATT BYGGA UPP SEIS

Olika initiativ som bidrar till genomförandet av SEIS-principerna har inletts på EU-nivå, och med deltagande av medlemsstaterna, för att klara dessa utmaningar och utnyttja de möjligheter som erbjuds genom informationsteknikens snabba utveckling. Dessa inkluderar följande:

- På senare år har kommissionen föreslagit eller arbetat med flera åtgärder som kan göra de lagstadgade rapporteringskraven mycket enhetligare. Bland de åtgärder som redan föreslås finns den tematiska strategin mot luftförorening (Cafe). Vid översynen av IPPC-direktivet (96/61/EG) tittar man bland annat på om bestämmelserna (även rapporteringskraven) överensstämmer med bestämmelserna i direktivet om stora förbränningsanläggningar och direktivet om avfallsförbränning. Ett projekt har nyligen inletts för att kartlägga kopplingarna mellan övervaknings- och rapporteringskrav i olika rättsakter som behandlar luftförorening och klimatförändringar. Projektet ska mynna ut i konkreta förslag till förenklingar.
- Den pågående utvecklingen av den tematiska miljölagstiftningen bygger i allt högre grad på insikten att produktionen, utbytet och användningen av data och information måste hanteras på ett mer modernt sätt. Ett exempel på detta är vatteninformationssystemet för Europa (WISE), som ursprungligen utformades som ett rapporteringsverktyg för ramdirektivet om vatten. Systemet utvidgas från och med 2010 till rapportering av dataflöden avseende flera befintliga och kommande direktiv på vattenområdet samt av relevant statistik.
- Direktiv 2007/2/EG om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire). Det här direktivet, som antogs i mars 2007, innehåller bestämmelser som syftar till att förbättra tillgången till och kompatibiliteten för rumslig

information. Inspire bygger på samma typ av principer som SEIS, och ett lyckat genomförande av direktivet kommer att innebära ett stort steg på vägen mot att undanröja de nuvarande bristerna vad gäller användningen av och användbarheten för rumslig information som lagras hos myndigheter. Det måste dock påpekas att Inspire inte direkt kommer att omfatta annan information än sådan som är av rumslig eller digital karaktär. Därmed kommer infrastrukturen inte på egen hand att kunna garantera en konsolidering inom medlemsstaterna och inte direkt medföra några förbättringar av informationens kvalitet eller jämförbarhet.

- Direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation (Århusdirektivet) ger medborgarna rätt att ta del av miljöinformation som innehas eller produceras av myndigheter och information om miljösituationen. Likaså omfattas de politiska strategier eller åtgärder som vidtas och läget i fråga om människors hälsa och säkerhet när dessa faktorer kan påverkas av miljösituationen. Den som ansöker har rätt att ta del av denna information inom en månad från ansökan och utan att behöva ange något motiv. Myndigheter är också skyldiga att aktivt sprida sådan miljöinformation som de innehar.
- Initiativet för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) syftar till att tillhandahålla fungerande informationstjänster baserade på jordövervakningsdata från satelliter och observationer på plats av vatten, luft och mark. Dessa tjänster kommer specifikt att inriktas på beslutsfattarnas behov på alla nivåer från EU till lokal nivå. GMES inriktas till en början på utvecklingen av tre tjänster med påskyndat införande: markövervakning, sjöfartstjänster och katastrofhantering. Införandet har nyligen inletts för en fjärde tjänst för övervakning av atmosfären. De tre snabbinförda tjänsterna ger goda möjligheter att konsolidera och förbättra de nuvarande övervakningssystemen i Europa genom att bidra till att identifiera och åtgärda luckor som finns i de data och informationsprodukter som finns tillgängliga i dag och säkerställa att de tillhandahålls på ett hållbart och fungerande sätt.
- Både gemenskapen och medlemsstaterna är fullvärdiga medlemmar i arbetsgruppen för jordobservation (GEO), som syftar till att bygga upp ett globalt system av jordobservationssystem (GEOSS), och har därmed anslutit sig till GEO-principerna om kompatibilitet och gemensam tillgång till data. De inledande åtgärderna inom detta område har inriktats på att förbättra tillgången till och den gemensamma användningen av data, på att främja utvecklingen av kompatibla system genom internationella standarder och andra kompatibilitetsåtgärder, på att utveckla mekanismer för utbyte och användning av data och informationsprodukter samt på att utveckla detaljerade specifikationer och demonstrationer för själva arkitekturen och komponenterna för användargränssnitt.
- Som ett led i EU:s havspolitik kommer man att inrätta ett europeiskt nät för marin observation och datainsamling som ska fungera som gemensam ingångspunkt för forskare och tjänsteleverantörer när det gäller högkvalitativa havsdata — geologisk, fysisk, kemisk och biologisk information — och mänsklig verksamhet som påverkar våra hav.
- Kommissionsfinansierad forskning och annan verksamhet fokuseras på distribuerade öppna miljöförvaltningssystem. Några exempel är ramprogrammen för forskning, eTEN, eContent och på senare tid stödprogrammet inom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. År 2004 utvecklade dessutom kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna en europeisk kompatibilitetsram inom IDABC-programmet. Det dokumentet innehåller ett antal rekommendationer och riktlinjer för organisatoriska, semantiska och tekniska aspekter av kompatibiliteten för europeiska e-förvaltningstjänster

(PEGS), så att offentliga förvaltningar, företag och medborgare kan samverka över gränser och sektorer. Kommissionen planerar att anta ett meddelande med en reviderad version av dokumentet under 2008.

- Europeiska miljöbyrån har givetvis en viktig roll i insamlingen och förmedlingen av miljöinformation, genom sitt europeiska nätverk för miljöinformation och miljöövervakning (Eionet). Eionet är ett nätverk av omkring 900 experter från över 300 nationella miljöorgan och andra organ som sysslar med miljöinformation i 37 europeiska länder, samt fem europeiska ämnescentrum som arbetar med specifika miljöteman. Eionet utnyttjar också en infrastruktur för att främja och förbättra data- och informationsflöden (Reportnet). Den omfattar olika webbtjänster och möjliggör fördelat ansvar. Till en början har Reportnet huvudsakligen använts för rapportering av miljödata till Europeiska miljöbyrån, men nu förmedlas också en del av kommissionens miljörapporteringsinformation via denna infrastruktur.

Vid sidan av dessa europeiska initiativ finns det också olika initiativ på nationell, regional och lokal nivå som bidrar till att genomföra SEIS. Nedan följer några exempel:

- En tysk portal för miljöinformation (PortalU), som omfattar flera hundra tusen webbplatser och databaser från offentliga institutioner på federal nivå och i delstaterna.
- Irlands North-South Share Risk Assessment Reporting Tool, som omfattar ett interaktivt kart- och databassystem som kan användas av både allmänheten och specialister.
- I Italien håller byrån för miljöskydd och tekniska tjänster (Agenzia per la protezione dell'ambiente e per i servizi tecnici) och systemet av regionala miljöbyråer på att utveckla ett system för miljöinformation och miljöövervakning (EIMS).
- I Nederländerna lanserades RIVM-portalerna för yrkesverksamma inom miljöområdet i september 2007.
- I Nederländerna genomfördes nyligen en översyn på uppdrag av ett antal statliga organ avseende övervaknings- och rapporteringsskyldigheter och –insatser enligt internationella, europeiska, nationella och regionala bestämmelser på miljö-, natur- och vattenområdet.
- Österrike planerar att införa elektronisk rapportering till 100 % och har redan lyckats rapportera alla data som Europeiska miljöbyrån begär som en del av sina årliga ”prioriterade dataflöden”.
- Ett projekt om elektronisk rapportering hos Sloveniens statistikbyrå, som snart väntas börja testa datorprogram.
- Förenade kungarikets strategi för havsövervakning och utvärdering, som antogs av landets Marine Assessment Policy Committee i maj 2006, behandlar förmågan att tillhandahålla och agera utifrån de rön som krävs för en hållbar utveckling inom ramen för ett rent, sunt, säkert och produktivt havsekosystem präglat av biologisk mångfald.

8. VILKA ÅTGÄRDER KRÄVS FÖR ATT GENOMFÖRA SEIS?

Ett politiskt åtagande kring de principer som fastställs i det här meddelandet är första steget mot att genomföra SEIS, eftersom det kommer att sända en tydlig signal till de många aktörer, i eller utanför offentlig förvaltning vars insatser måste kanaliseras till ett integrerat projekt som kommer att tjäna många olika syften. Det kommer också att motverka risken för att verksamheterna ska fortsätta vara splittrade och därmed mindre effektiva än de skulle kunna vara när det gäller att klara de utmaningar som beskrivs i det här meddelandet. Detta ledarskap måste kombineras med konkreta åtgärder i medlemsstaterna som säkrar en fungerande samordning av nationell informationsverksamhet.

Pågående verksamhet på europeisk, nationell och regional nivå, bland annat den som beskrivs i avsnitt 5, måste stärkas och samordnas i enlighet med SEIS. Inom kommissionen kommer man att högprioritera genomförandet av **Inspiredirektivet** och vidareutvecklingen av **GMES-initiativet**, som en grund för att förbättra den gemensamma tillgången till data och information på miljöområdet inom Europa och tillhandahållandet av tjänster till beslutsfattare inom den offentliga sfären och medborgarna. Man kommer noga att följa hur väl dessa åtgärder löser de problem som de utformats för och det eventuella behovet av kompletterande initiativ. På så sätt säkerställs att initiativen SEIS, Inspire och GMES stöder varandra.

Såsom anges ovan är det ett viktigt steg i genomförandet av SEIS, och i synnerhet för att uppnå den förenkling som förväntas, att man moderniserar bestämmelserna för hur den information som krävs i miljölagstiftningen ska tillhandahållas. Detta kommer förmodligen att ske genom en ändring av **direktiv 91/692/EG om standardiserad rapportering**, som behöver uppdateras och anpassas till SEIS-principerna. Därför avser kommissionen att under 2008 lägga fram ett lagstiftningsförslag som även ska omfatta upphävandet av föråldrade bestämmelser i det nuvarande direktivet om standardiserad rapportering. Detta direktiv är visserligen endast tillämpligt på en relativt liten del av rapporteringskraven i miljölagstiftningen, men de bestämmelser i det ändrade direktivet som syftar till att modernisera tillhandahållandet av information skulle kunna omfatta i stort sett alla de över hundra miljörapporteringskrav som gäller i dag. Det nya direktiv som föreslås kommer också att fastställa SEIS-principerna och -målen som rättsliga skyldigheter. Kommissionen kommer också att utnyttja möjligheten att göra ytterligare ändringar av miljölagstiftningen för att se till att SEIS-principerna systematiskt integreras med befintliga rapporterings- och övervakningsbestämmelser när så är möjligt.

Kommissionen kommer att fortsätta med sina insatser för att se till att informationskraven i tematisk miljölagstiftning blir mer enhetliga och anpassa dessa krav till principerna i det här meddelandet. Ytterligare analyser, baserade på det arbete som pågår inom den tematiska miljöpolitiken och GMES, kommer att krävas för att klargöra de verkliga data- och informationskraven och utveckla rättsliga eller finansiella instrument. Kommissionen kommer att utnyttja sitt deltagande i relevanta internationella forum för att verka för liknande insatser när det gäller internationella krav. Medlemsstaterna kommer å sin sida att stödja kommissionens arbete för enhetligare krav i internationella forum och vidta ytterligare åtgärder för att förenkla datainsamlingsförfarandena på nationell och regional nivå.

Europeiska miljöbyrån har en mycket viktig funktion i genomförandet av SEIS, och den har varit en drivande kraft bakom flera av de principer som beskrivs i det här meddelandet. I sitt fortsatta arbete med att fullgöra sin uppgift att snabbt tillhandahålla tillförlitlig miljöinformation måste den ge SEIS en central plats i sin strategi. Miljöbyråns verktyg

Reportnet måste helt anammas av dess medlemsländer och successivt anpassas till att bli kompatibelt med det europeiska system som håller på att växa fram.

För att säkerställa finansieringen av den infrastruktur som behövs kommer **finansiellt stöd från gemenskapen** att avsättas genom ramprogrammen för forskning, Life+, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och strukturfonderna. Eftersom inte alla dessa program har utformats för att klara operativa infrastrukturer så kommer framgången med SEIS också att vara beroende av att medel avsätts från nationella och regionala budgetar för de åtgärder som krävs och de mål som anges ovan.

En förutsättning för mer betydande förbättringar av informationstillgången och kostnadseffektiviteten för de investeringar som krävs för att ta fram information är att man genomför ytterligare harmoniseringar av de nuvarande övervakningssystemen och den ämnesöverskridande samordningen av planeringen och genomförandet av dessa system i medlemsstaterna. Några exempel på behovet av ämnesöverskridande samordning är övervakning på plats av färskvatten, jord, markanvändning och biologisk mångfald i ett ekosystemssammanhang och den roll som övervakning på plats har för validering av data från rymdobservation. Kommissionen kommer att beakta detta och offentliggöra en rapport inom tre år som beskriver de åtgärder som är mest nödvändiga, och om nödvändigt lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.

Det här meddelandet inriktas huvudsakligen på utvecklingen av SEIS inom EU, men principerna ovan kommer också att främjas i förbindelserna med tredjeländer, i synnerhet anslutningsländer och grannländer. Tanken är att SEIS ska vara öppet för deltagande från dessa länder.

Kommissionens avdelningar kommer under 2008 att i samarbete med medlemsstaterna och Europeiska miljöbyrån utarbeta en detaljerad genomförandeplan för hur man ska uppnå de mål som beskrivs i det här meddelandet. Denna genomförandeplan kommer framför allt att innehålla ytterligare information om hur SEIS ska införas, med full hänsyn till kostnaderna och vinsterna. Planen kommer också att omfatta de mer tekniska aspekterna, frågor som rör rättsliga, finansiella och organisatoriska aspekter samt förfaranden och affärsmodeller, i den mån som dessa frågor inte hanteras på ett tillfredsställande sätt.